

Tankar om våren

Liljegren, Hilda Augusta

81 A Br.

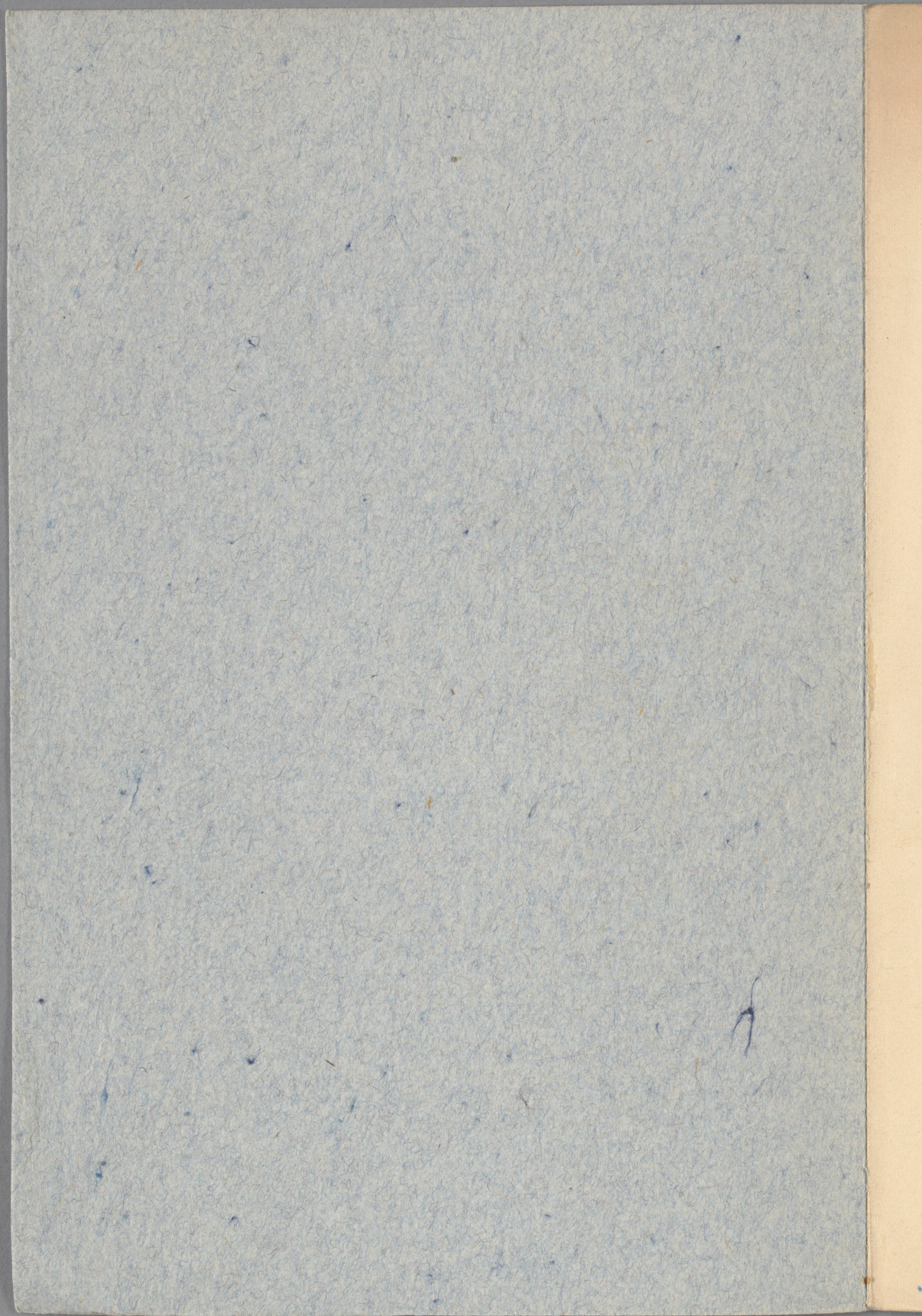

National Library
of Sweden

LILJEGREN, H.A.
Trauer om våren

Fitt. no.
(Br)
o

Sthlm
1887

Witt, Sv.
(Bv)

Tankar om våren

af

Hilda Augusta Liljegren
(den regerande drottningen).
på Konradsborg

I dag jag åter uppvaknar
Med helsan, den härliga lön,
Som himmelske fadren mig gifver,
Derföre jag måste i bön

Upphöja min Gud och min herre;
Allena han äran är värd. —
Nu vårsolens strålar instiga
Från fjärran; — de välkomna är.

Snart, Herre, du människan visar
Mångdubbelt förutom ditt ord,
Då hela naturen beprisar
Med blommor och blad på vår jord.

Att Du är allmagten högste,
Den vise och härlige kung,
Som himlar och allting regerar,
Ja, människors magt styr Du om.

O, säg! hvad är människors styrka,
Dess krafter, dess visdom så stor?
Derom vittnar hela naturen,
Och dernäst Guds heliga ord.

Ack, att jag ock snart finge komma
På marken, som än synes grå;
Nog vore det väl någon blomma,
Som mot *mig* skulle leende stå.

mycket få ex.

O! Himlars och jordenes högste!
 Ack! måtte Du ock styra om,
 Att icke mer jag går miste
 Om frihetens härliga gång.

Välkommen, mång blad och mång lilja!
 Ja gräs, ja växter på äng!
 Att arbetsskarlen må följa
 Så troget sin lia igen;

Ja, korn och grödor insamla,
 Som rikligt sin skörd gifva vill,
 Att svettens droppar må flöda;
 Det hörer arbetaren till.

Ja, sedan och nu bör han lofva
 Med oss den allgode Gud,
 Som goda gåfvor vill gifva
 Och gläder sin hela natur;

Då han oss så vill uppfylla
 Med helsa, krafter och spis,
 Och värme vi få i vår stuga
 Af trädstammar höga och ris.

På landet vi se och förnimma
 En hägnad, som bibringas der,
 För djuren ej skola afbeta
 Den säd, som menskan förtär.

Ack månget hus se vi byggas,
 Der menskan har trefnad och ro,
 Der käraste tallen till tjenar
 Och granen till tälje och stol.

Den björk, som mest synes rulig,
 Den grannaste möbel kan bli;
 Ja äfven så bok, lönn och linden
 En glädje för snickarns fejeri.

Mång gårdar på landet vi skådat,
 Och snart det åter så blir,
 Der höghvälfda bänkar och gångar,
 Rabatter och kryddsäng bredvid.

Der vinbär och krusbär vi plocka,
 Ja, hallon och smultron också,
 Och jordgubbar också sig bocka
 För vindarnes svalkande våg.

Från bergen det höres genljuda
 Mång eko af hjordarnes rop,
 Ja, äfven af barn och mång gumma,
 Som skogsdrufvor samla ihop.

Med glädje de finna sitt byte.
 Lång väg kanhända det är
 Till stadens och byarnes köpmän;
 De få dock en slant eller fler.

Nu glädtigt de snarligt hemskynda
 Till glädje för alla de små:
 »Mina barn, nu har jag en krona;
 Kanhända det äfven är två.»

Kanske för få öre en kaka
 För vaggade barnet att få,
 Kanhända någon får smaka;
 De större få mest skåda på.

Gud hjelpe de fattiga alla,
 Som trälsamt sin börda skall dra.
 Små barnen de ock få församla,
 Att tungas för tidigt i qvaf.

Så trängas tårar i ögon
 På späda kinden man ser.
 Men derföre mången får lära
 Att upp till den allgode se.

Då hemta de snart nya krafter;
Det gifver dem styrka och mod;
Och himmelens herre de lofva
Båd lydnad, kärlek och tro.

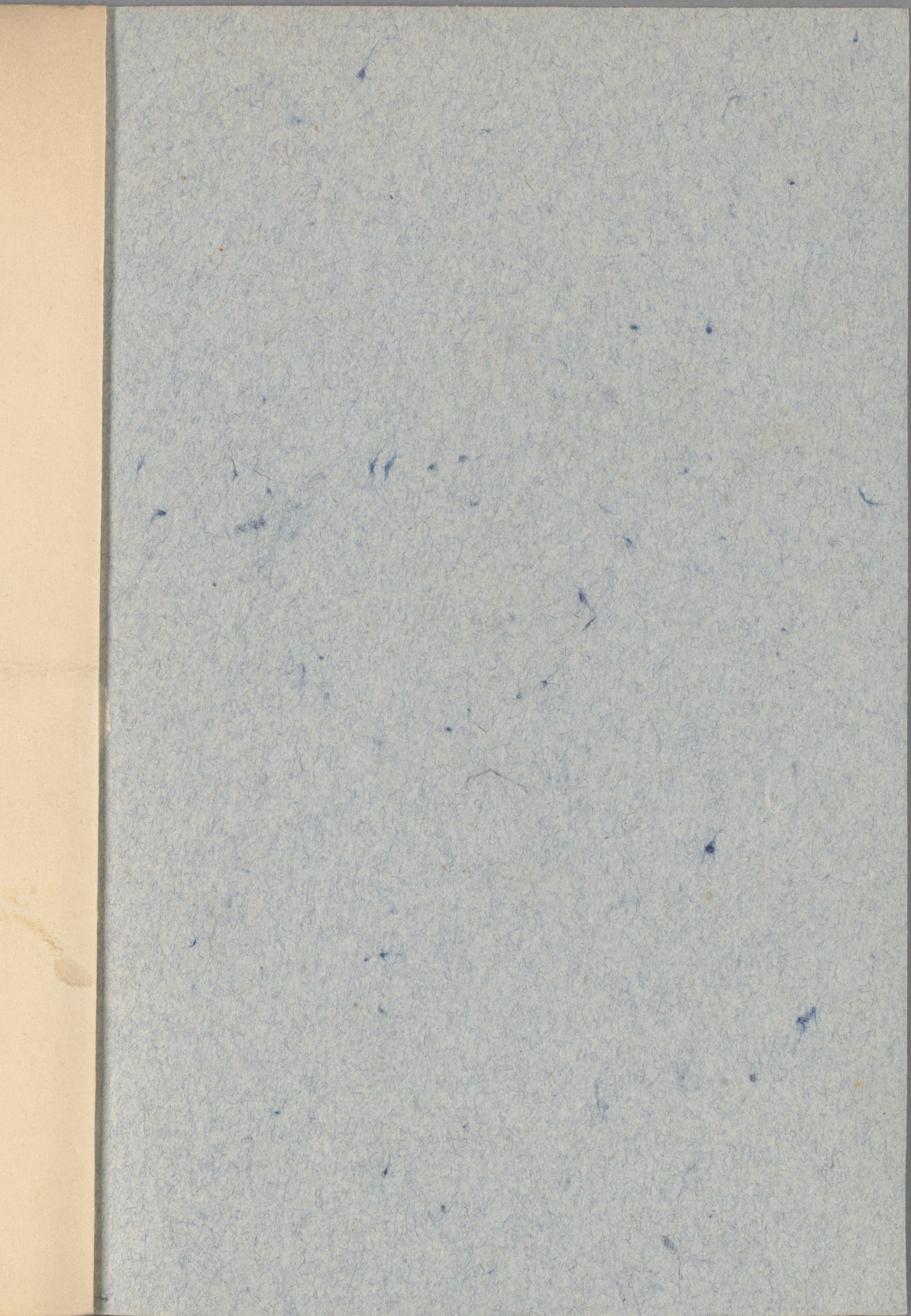
Om morgonen, när de uppvakna,
Så höres en bedjande röst:
Gud gifve oss helsa och krafter,
Och biblen blifve vår tröst.

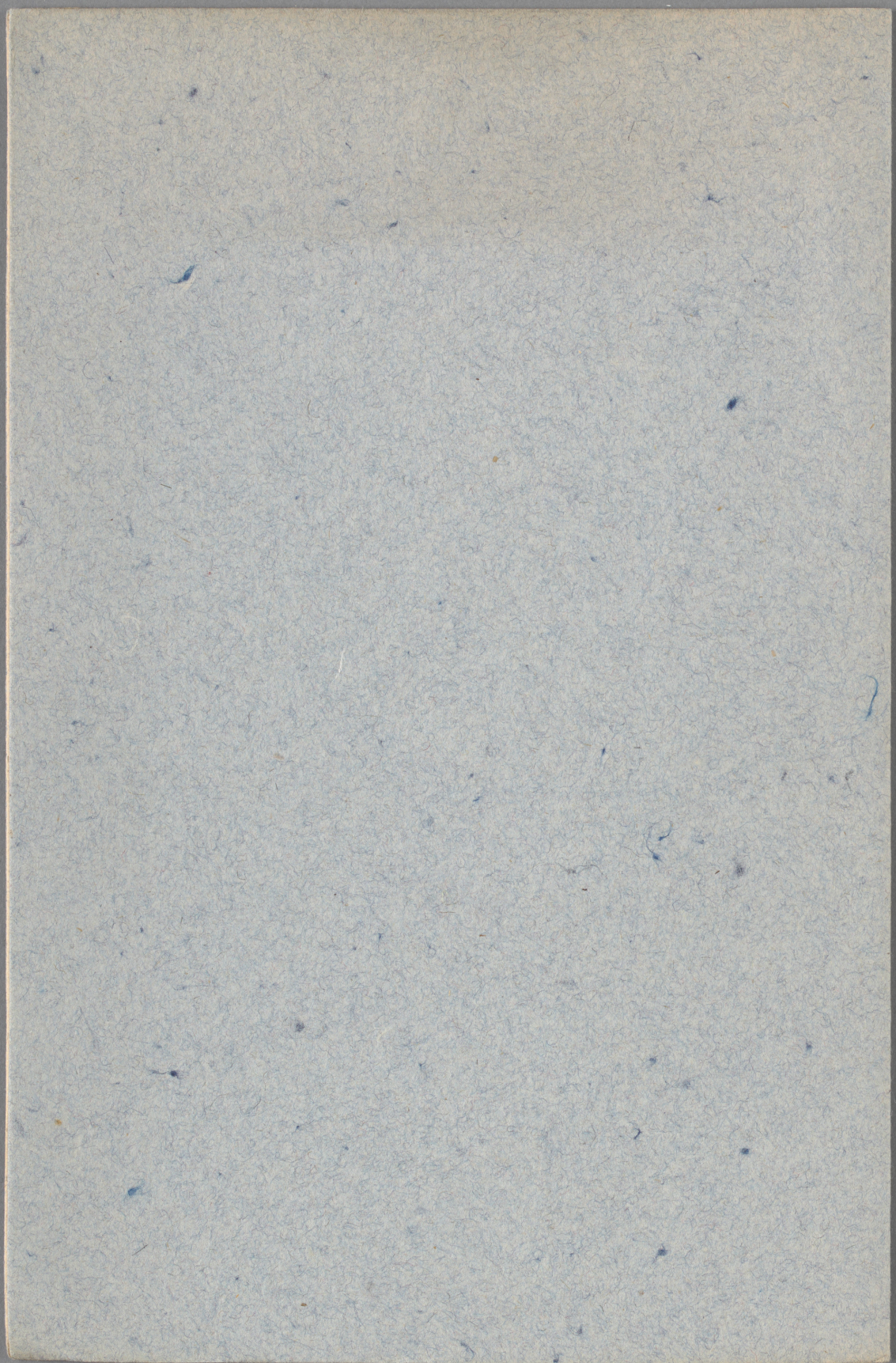
Då qvällen åter sig höljer
Med mörka skyarnes gång.
Då de sig åter förena
I bön och härlighets sång.

Så böra en hvar herren lofva
Och lyfta till himmelen opp
Vår blick och vårt troende öga:
Så sätta till honom vårt hopp.

D. 5 Maj 1887.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

